

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. No. 75.

Anden Sæssion.

27de Møde.

Onsdagen den 13de November

(Fortsat.)

Fenger (fortsat): Denne Formodning ville de ikke kunne berigtige ved at eftersee den Skattepligtiges egen Angivelse, thi han er jo kun pligtig til at angive Netto-beløbet, men han er ikke forpligtet til nærmere at specificere, hvorledes dette Nettobeløb kommer ud. Nu siger man: ja saa have de Hjælpebidler til at skaffe sig Visshed eller en mere grundet Formodning derom; men Sagen er den, at de Hjælpebidler, man har stillet til deres Raadighed, for en stor Deel ere illusoriske. Skattecommissionerne kan nemlig for det første indkalde den Skattepligtige for sig, og han er under Mulct nødt til at møde. Jeg indrømmer, at den Mulct, der er sat, er tilstrækkelig, men Manden er ikke under Mulct forpligtet til at svare; der paahviler ham ingen Forpligtelse til at give Skattecommissionen de Oplysninger, som den ønsker, saasnart han ikke selv anseer det for hensigtsmæssigt at give dem, ja han kan narre dem saameget han vil, uden paa nogen Maade at krænke Lovens Bestemmelser.

Der staaer fremdeles, at Skattecommissionen kan correspondere med andre Skattecommissioner; det maatte altsaa være i det Tilfælde, at naar en Mand havde Eiendomme paa flere andre Steder, saa kunde man fra Skattecommissionerne for de Districter, hvor disse Eiendomme ere beliggende, faae Underretning om, hvorvidt disse Eiendomme ere rigtigt angivne til Ansættelse af Manden selv, men Skattecommissionen faaer jo slet ikke i det Schema, som er fremlagt, at vide, hvilke Eiendomme Manden har, og hvor de ere beliggende. Tænk dem, mine Herrer! at en Mand, som maaskee

tibligere har været beskæftiget med Landbrug, kommer til Kjøbenhavn og nedsetter sig her; denne Mand kan t. Ex. have een Gaard i Vendsyssel, een i Byen, og maaskee et Kalkbrud paa Stevns, kort sagt, han kan have flere Eiendomme spredt rundt om i Landet, men det er han ikke pligtig til at angive, han er kun pligtig til, i en samlet Sum at angive, hvad Indtægt han har ved Benyttelsen af Jord; De see altsaa, at heri ikke gives Skattecommissionen den Veiledning, som er onskelig, til at faae denne Mandes Indtægter nærmere bestemt ved Correspondence med de forskjellige Skattecommissioner, og De indsee ligeledes, at ved denne Bestemmelse undrages en stor Deel Eiendomme fra den Ansættelsesmaade, som ellers er befunden at være den rigtige, idet man jo ellers har fundet, at det var rigtigt, at Manden blev beskattet i den Commune, hvor han havde sin Indtægt, idet Kommunen selv bedst vilde kunne bedømme, hvor stort Udbyttet af hans Eiendom er; men naar nu Manden har sin Eiendom beliggende i en anden Commune, som maaskee kan ligge meget langt derfra, saa skal han alligevel ansættes i den Commune, hvor han boer, og hvor Communalbestyrelsen ikke kan have nogen paa Kendskab grundet Formodning om, hvad hans Eiendom virkelig indbringer. Dertil kommer, at efter Loven skal denne Correspondence kun finde Sted i 8 Dage, som er det Høieste, der er givet dertil, thi først 8 Dage efter at Schemaet er tilstillet, skal det tilbageleveres — det er altsaa inden 31te Jannar — og Skattecommissionen skal have tilendbragt sit Revisionsarbejde inden den 8de Februar, altsaa skal den i disse 8 Dage ikke alene foretage alle de Undersøgelser, som den vil anstille paa Stedet selv, men den skal ogsaa have stillet til andre Skattecommissioner, tilforordnede extraordinære Medlemmer og foretage hvad